

Jan Trzeciakowski

Grudziądz - Mniszek II

Informator Archeologiczny : badania 8, 11

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

również charakter mieszany. Częściowo reprezentuje on formy typowe dla kultury niemeńskiej; część materiałów można umieścić w ramach tzw. ceramiki typu linińskiego wykazującej związki z różnymi - rozwijającymi się poza terenem strefy leśnej - kulturami neolitycznymi i wczesno-brązowymi. W materiałach z Grądów-Woniecko czytelne są związki z kulturą ceramiki sznurowej i z kulturą trzciniecką.

Badania będą kontynuowane.

GRUDZIĄDZ-MNISZEK II

Zakład Epoki Kamienia Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN w Warszawie

Badania prowadził dr Jan Trzeciakowski. Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Mezo-lit.

Stanowisko znajduje się przy zachodnim krańcu jeziora Rudnik Mały, dzisiaj już prawie całkowicie zatorfionego, ok. 3,5 km na wschód od koryta Wisły, prawie w samym centrum tzw. Basenu Grudziądzkiego wchodzącego w skład Pradoliny Wisły. Należy ono do większego skupienia stanowisk z materiałem krzemiennym /być może zespołu osadniczego/, rozłożonego nad blisko sąsiadującymi ze sobą i połączonymi rzeczką Rudniczanką jeziorami Rudnik Wielki i Rudnik Mały, niestety dzisiaj już prawie zupełnie zniszczonego. Badane stanowisko jest obiektem stosunkowo najlepiej zachowanym, choć również silnie zniszczonym.

Odkryto dwa typy palenisk: małe, o średnicy kilkudziesięciu centymetrów, których ślady posiadają barwę szarą lub ciemno-szarą oraz duże, o średnicy nieco ponad 2 m, z podłożami kamiennymi i warstwą paleniskową czarną i ciemno-szarą, zawierającą o wiele więcej niż poprzednie węgli drzewnych. Pozyskano nowy mezolityczny zespół narzędziowy krzemienny, którego najbardziej charakterystycznymi elementami są małe ostrza trzoneczkowe, drobne drapacze typu tarnowskiego oraz bardzo drobne zbrojniki, wśród których reprezentowane są ostrza skrzydełkowate, trójkątne i trapezy.

Badania należy kontynuować i winny one być przedmiotem bliższego zainteresowania służby konserwatorskiej, chodzi bowiem o ratowanie resztek obiektu unikalnego pod wieloma względami.